

kurreret på dårlige arbejdsvilkår. I andre tilfælde vil der blive vedtaget utrolig detaljerede regler, som reelt kun kan gennemføres gennem lovgivning. Det kan undergrave det i EF særlige danske aftalesystem, hvor arbejdsgivere og lønmodtagere sammen finder ud af, hvilke problemer der er de vigtigste, og hvordan de skal løses. Dermed undergraves grundlaget for den høje organisationsprocent i Danmark – fagbevægelsens livsnerve angribes.

Unionen gør det sværere at skabe et åbent Europa med et bredt samarbejde mellem alle lande i hele Europa. De nye demokratier i Central- og Østeuropa bliver efterladt i en meget vanskelig position uden for de afgørende beslutninger.

Det bliver ofte påstået, at Unionstraktaten er kommet som et svar på udviklingen i Europa efter Murens fald, de kommunistiske diktators fald og Sovjetunionens opløsning. Hvis det er tilfældet, er det en helt forkert reaktion – efter mindretallets opfattelse. Men det er heller ikke realiteten, for den vigtigste byggesten i Unionen – nemlig ØMU'en – er mindst 20 år gammel, og det genoplivede projekt var sat i gang som en opfølgning af det indre marked lang tid før Murens fald.

Mindretallets kritik af hele unionsprojektet handler netop om, at EF ikke tager udgangspunkt i den nye situation i Europa efter Murens fald.

Her ser mindretallet tre opgaver, som Unionen ikke løser, men tværtimod modvirker. Den første opgave er at gøre Europa helt. Det handler om at undgå, at Europa bliver delt i »de riges fællesskab« og efterlader de øvrige i »de fattiges udkantsafhængighed«. Vi er enige med Lec Walesa, der advarende har sagt: »Nu har vi fået fjernet jerntæppet – lad os ikke erstatte det med et sølvtæppe.« Men Unionen udsætter de nye demokratiers mulighed for at blive medlemmer af EF til engang i en uvis fremtid.

Den anden opgave er at ændre EF's egen politik. EF burde fjerne protektionisme over for ulandene og Østeuropa, åbne sine markeder og ændre grundlæggende dele af sin politik, herunder landbrugspolitikken. Unionen tager slet ikke hul på de problemer. Tværtimod. Finansieringen af Unionen – Delors II-planen – fortsætter med øgede udgifter til landbrugspolitikken de næste 5 år.

Den tredje opgave er at skabe et nyt sikkerhedssystem og en planlagt nedrustning i stedet for at diskutere EF-forsvar og Vestunion. Der er brug for et nyt europæisk sikkerhedssystem, som omfatter hele Europa. Grundlaget for det findes allerede i Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa – den såkaldte CSCE. At udbygge dette samarbejde burde være hovedsigtet i stedet for at opbygge en ny militærblok.

Under udvalgsarbejdet er der blevet svaret svagt og undvigende på en række spørgsmål f.eks. på miljøområdet. Bl.a. her er der opstået en betydelig usikkerhed om indholdet i Traktaten. Det er mindretallets opfattelse, at udvalgsarbejdet har afsløret, at de store miljøforbedringer, som tidligere blev fremført som et selvstændigt argument for at sige ja, ikke holder i virkeligheden. Der er fortsat tale om, at de grundlæggende prioriteringer af det indre marked og varenes fri bevægelighed har højest prioritet – illustreret af svarene om, hvilken hjemmel der anvendes ved de direktiver, som vi i Danmark opfatter som miljø. Titan-dioxiddommen, der gør affald til en vare i stedet for miljø, er ikke blevet underkendt med Traktaten.

Også når det gælder flertalsafgørelser af rene miljøforslag er der opstået større usikkerhed. Her må mindretallet konstatere, at flertalsafgørelser kun gælder, når der er tale om aktioner. Og det betyder efter al sandsynlighed, at anvendelse af flertalsafgørelser her vil blive meget mere begrænset, end regeringen forventer.

På andre områder – især inden for den sociale dimension, herunder opretholdelse af det danske aftalesystem – er det også illustreret, at der er betydelig usikkerhed om, hvordan de enkelte bestemmelser vil virke i praksis. I den forbindelse vil mindretallet gerne understrege, at det betyder, at EF-Domstolens afgørelser bliver endnu vigtigere. Konklusionen bliver derfor, at en gennemførelse af Traktaten vil gøre langt flere områder afhængig af EF-Domstolens afgørelser, og der står en betydelig usikkerhed tilbage om, hvordan EF-Domstolen vil dømme.

Regeringen har ikke samtidig med udvalgsarbejdet villet give en klar melding om, hvordan den ønsker Traktaten finansieret. Befolk-